

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU
KŽ.br. 282/10

U IME NARODA

Viši sud u Bijelom Polju, kako drugostepeni krivični, u vijeću sastavljenom od sudija Vukomira Boškovića, kao predsjednika vijeća, sudije Radoslava Konatara i sudija porotnika Kaljević Dimitrija, Draška Drobnjaka i Zaima Mehovića, kao članova vijeća, sa zapisničarem Vuković Snežanom, u krivičnom predmetu protiv optuženog Č. N. iz B., zbog krivičnog djela nesavjestan rad u službi iz čl. 417 st. 1 KZ-a, odlučujući po žalbama Osnovnog državnog tužioca iz Berana i branioca optuženog, izjavljenim na presudu Osnovnog suda u Beranama K.br. 452/09 od 23.12.2009. godine, nakon održanog javnog pretesa pred drugostepenim sudom u prisustvu zamjenika Višeg tužioca u Bijelom Polju Rmandić Milice, optuženog i njegovog branioca, a u odsutnosti punomoćnika oštećenog I. „K.“ iz B., donio je dana 9.4.2010. godine,

PRESUDA

Odbija se kao neosnovana žalba Osnovnog državnog tužioca iz Berana, izjavljena na presudu Osnovnog suda u Beranama K.br. 452/09 od 23.12.2009. godine.

Uvažava se žalba branioca optuženog Č. N. iz B. i preinačava se presuda Osnovnog suda u Beranama K.br. 452/09 od 23.12.2009. godine, tako što se optuženi Č. N. od oca S. i majke M., rođene V., rođen ... godine, u P., sa prebivalištem u ul. „O. n.“ bb B., državljanin CG, po zanimanju advokat, otac troje djece, pismen, vojsku služio u B. 1989/90, vodi se pri vojnoj evidenciji B., srednjeg imovnog stanja, neosuđivan na osnovu čl. 363 st. 1 tač. 1 ZKP-a

OSLOBADA SE OD OPTUŽBE

Da je.

U periodu od 8.10.2007. godine, do 8.1.2008. godine, kao službeno lice pravni zastupnik oštećenog J. „K.“ u B.očigledno nesavjesno postupao u vršenju službe, tako što nije blagovremeno pristupio na zakazane rasprave kod Privrednog suda u Bijelom Polju u predmetima: Mal.br. 160/07; Mal.br. 162/07; Mal.br. 170/07; Mal. br. 182/07; Mal.br. 190/07; Mal.br. 203/07; Mal.br. 205/07 i Mal.br. 231/07, na koje je uredno pozvan iako je bio svjestan da usled toga može nastupiti teža povreda prava za J. „K.“ u B., jer neće moći da naplati svoja potraživanja od pravnih lica OD“R. – T.“ S. „O.“, S.“A.“, S.“R.“, S. „V.“, DOO „G. m.“, S.“S.“, DOO „O. – e.“, sv. iz B., ali je olako držao da posledice neće nastupiti ili da će ih moći spriječiti, pa je takva povreda u konkretnom slučaju i nastupila u iznosu od 2.861,63 eura.

Čime bi izvršio krivično djelo nesavjestan rad u službi iz čl. 417 st. 1 KZ-a CG.

- Pošto djelo za koje je oglašen krivim po zakonu nije krivično djelo.

U smislu čl. 203 st. 1. ZKP-a troškovi krivičnog postupka iz čl. 199 st. 2 tač. 1 do 6 ovog Zakonika, kao i nužni izdaci okrivljenog i nužni izdaci i nagrada branioca te troškovi nastali kod drugostepenog suda u iznosu od 400 eura, padaju na teret budžetskih sredstava, a o kojima će odlučiti prvostepeni sud shodno odredbi čl. 200 ZKP-a.

U smislu čl. 212 st. 3 ZKP-a, oštećeno J. „K.“ iz B. se upućuje na parnicu radi ostvarivanja imovinsko – pravnog zahtjeva.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom optuženi Č. N. oglašen je krivim za krivično djelo nesavjestan rad službi iz čl. 417 st. 1 KZ-a, pa mu je sud primjenom citiranog zakonskog propisa iz čl. 32, 36, 42, 52, 53 i 54 KZ-a izrekao uslovnu osudu kojom mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca i istovremeno odredio da se ista neće izvršiti ako optuženi za vrijeme od 1 (jedne) godine po pravosnažnosti presude ne učini neko novo krivično djelo. Istom presudom optuženi je obavezan da na ime troškova krivičnog postupka plati sudu iznos od 77 eura kao i na ime paušala iznos od 30 eura sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja. O troškovima okrivljenog i njegovog branioca sud će odlučiti posebnim rješenjem shodno čl. 200 ZKP-a, dok je oštećeno J.„K.“ iz B., upućeno na parnicu radi ostvarivanja imovinsko – pravnog zahtjeva.

Na navedenu presudu u blagovremenom roku žalbe su izjavili Osnovni državni tužilac iz Berana i branilac optuženog.

Osnovni državni tužilac iz Berana žalbu je izjavio zbog bitnih povreda odredaba ZKP-a iz čl. 376 st. 1 tač. 11, zbog pogrešno utvrđeno činjeničnog stanja i zbog povrede KZ-a, predlažući da Viši sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Branilac optuženog Č. N. žalbu je izjavio zbog bitnih povreda odredaba ZKP-a, zbog povrede KZ-a, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnoj sankciji, predlažući da Viši sud pobijanu presudu preinači i optuženog oslobodi od optužbe ili pak istu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje. Poseban zahtjev žalbe je bio da sud optuženog i njegovog branioca pozove na sjednicu vijeća.

Odgovora na žalbu nije bilo.

Viši državni tužilac u Bijelom Polju na osnovu čl. 456 st. 2 ZKP-a stavio je predlog da se žalba ODT-a iz Berana uvaži, ukine pobijana presuda i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje, a da se žalba branioca optuženog odbije kao nesnovana.

Na sjednici vijeća koja je održana pred ovim sudom dana 08.04.2009. godine odlučeno je da se u predmetu Kž.br. 282/10 protiv optuženog Č.N., a po žalbama ODT-a i branioca optuženog otvori glavni pretres pred ovim sudom radi ponovnog izvođenja ranije izvedenih dokaza i njihove ponovne ocjene, otklanjanja učinjenih bitnih povreda odredaba ZKP-a iz čl. 376 st. 1 tač. 11 i radi pravilne primjene materijalnog prava odnosno KZ-a.

Nakon održanog pretresa pred drugostepenim sudom, ponovnog izvođenja ranije izvedenih dokaza i njihove ponovne ocjene ovaj sud je našao da je žalba Osnovnog državnog tužioca iz Berana izjavljena na presudu Osnovnog suda u Beranama K.br. 452/09 od 23.12.2009. godine neosnovana, dok je žalba branioca optuženog osnovana.

Neosnovano se žalbom Osnovnog tužioca iz Berana ističe da je pobijana presuda donijeta uz bitne povrede odredaba ZKP-a iz čl. 376 st. 1 tač. 11, jer ne sadži valjane razloge u pogledu odlunih činjenica, koje se tiču elemenata djela za koje je optuženi oglašen krivim, obzirom da se u njegovim radnjama stiču obilježja krivičnog djela zloupotrebe službenog položaja iz čl. 416 st. 4 u vezi st. 1 KZ-a, da je činjenično stanje pogrešno utvrđeno, pogrešnom ocjenom izvedenih dokaza i da je to za dalju posledicu imalo i pogrešnu primjenu KZ-a u korist optuženog (oglašen je krivim za nesavjestan rad a trebalo ga je oglasiti krivim za krivično djelo zloupotrebe službenog položaja iz čl. 416 st. 4 u vezi st. 1 KZ-a).

Naprotiv, ovaj sud, nalazi da se u radnjama optuženog ne stiču obilježja krivičnog djela zloupotrebe službenog položaja iz čl. 416 st. 4 u vezi st. 1 KZ-a. Krivično djelo zloupotrebe službenog položaja je opšte krivično djelo protiv

službene dužnosti. U konkretnom slučaju optuženi je bio zastupnik oštećenog J.,K.“ iz B.. To preduzeće je pred Privrednim sudom u Bijelom Polju zastupao na osnovu punomoćja, koje mu je potpisala direktor tog preduzeća. Direktor preduzeća je o Zakonu njegov zakonski zastupnik. Optuženi je od direktora preduzeća bio ovlašćen da to preduzeće zastupa pred sudom. On nije postupao u skladu sa datim punomoćjem i nije pristupao na zakazane rasprave kod Privrednog suda u Bijelom Polju u pojedinim maličnim predmetima koji su bliže činjenično navedeni u izreci prvostepene presude. Na taj način on nije savjesno obavljao poslove pravnog zastupnika oštećenog preduzeća, a sa kojim preduzećem je zaključio ugovor o radu br. od 3.8.2005. godine. Po čl. 9 tog ugovora on je bio u obavezi da te poslove obavlja savjesno, kvalitetno i blagovremeno.

Iz utvrđenog činjeničnog stanja zaista proizilazi da optuženi poslove zastupanja nije obavljao savjestno i blagovremeno, jer se nije pojavljivao na zakazane rasprave kod Privrednog suda u Bijelom Polju, usled čega, je došlo, do donošenja odbijajućih presuda u maličnim predmetima kako je to navedeno u činjeničnom opisu izreke prvostepene presude. Zbog tog nesavjesnog postupanja J. „K.“ iz B., nije moglo d naplati svoja potraživanja prema firmama OD“R. – T.“ S. „O.“, S. „A.“, STR“R.“, S. „V.“, DOO „G. m.“, SZR“S.“, DOO „O. – e.“, u ukupnom iznosu od 2.861,63 eura ukupnom iznosu je i pričinjena šteta preduzeću J.,K. „ iz B..

Prethodne činjenice se utvrđuju iz svih izvedenih dokaza a naročito iz iskaza svjedokinje V. M., zatim izvršenog uvida u malične presude Privrednog suda u Bijelom Polju, koje su navedene u činjeničnom opisu izreke prvostepene presude, izvršenog uvida u ugovor o radu, koga je zaključio optuženi sa oštećenim preduzećem, datog punomoćja za zastupanje pred Privrednim sudom, kao i nalazom i mišljenjem vještaka finansijske struke dipl. ekonomiste O. S..

Sve prethodne dokaze ovaj sud je prihvatio kao jasne, logične i uvjerljive jer se međusobno dopunjuju i jedan drugog potvrđuju i ničim ne mogu biti dovedeni u sumnju.

Međutim, u konkretnom slučaju i ovaj sud je mišljenja kao i prvostepeni sud da se u radnjama optuženog ne stiču obilježja krivičnog djela zloupotrebe službenog položaja iz čl. 416 st. 4 u vezi st. 1 KZ –a, jer na strani optuženog nije bilo svijesti i volje, za pribavljanje koristi pojedinim samostalnim trgovinskih radnja, društvima sa ograničenom odgovornošću i ortočkim društvima iz B., a koja su bila u obavezi da oštećenom za komunalne usluge – odvoženje smeća, plate pojedine novčane iznose.

No, u konkretnom slučaju je najbitnije za ovaj sud to što na prvu presudu Osnovnog suda K.br. 398/08 od 6.2.2009. godine Osnovni državni tužilac iz Berana nije izjavio žalbu u pogledu pravne kvalifikacije djela ili pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (iako prvostepeni sud tada nije prihvatio

kvalifikaciju djela (iz optužbe), već je optuženog oglasio krivim za krivično djelo nesavjestan rad u službi iz čl. 417 st. 1 KZ-a. Na tu prvu presudu ODT iz Berana se žalio samo zbog odluke o krivičnoj sankciji. To znači, da se tada tužilac saglasio sa pravnom kvalifikacijom djela koju je prihvatio prvostepeni sud. Obzirom da je u postupku odlučivanja po žalbama uvažena žalba branioca optuženog i ukinuta presuda prvostepenog suda dok je žalba ODT-a ostala bezpredmetna to je tada uspostavljen zabrana preinačenja na gore i više se u prihvaćenu kvalifikaciju djela u ovom ponovljenom postupku ne može dirati. Zbog toga su svi navodi žalbe Osnovnog državnog tužioca iz Berana neosnovani.

Međutim, osnovani su navodi žalbe branioca optuženog da pobijana presuda ne sadrži valjane razloge ni u pogledu odlučnih činjenica, za krivično djelo nesavjestan rad u službi iz čl. 417 st. 1 KZ-a za koje je optuženi oglašen krivim, jer nije ispunjen objektivni uslov inkriminacije kod ovog djela. Nastupila teza povreda prava dugog ili imovinska šteta treba da predu iznos od 3000 eura.

U konkretnom slučaju tokom postupka je utvrđeno da je ta šteta nastala za oštećeno preduzeće u iznosu od 2.861,63 eura i za taj iznos je oštećena istakla oštećni zahtjev. Pošto nema tog objektivnog uslova inkriminacije djela, to ne može ni postojati djelo. Ono po zakonu nije krivično djelo, jer mu nedostaje taj objektivni uslov inkriminacije (teža povreda prava drugog ili imovinska šteta nije nastupila u iznosu koji prelazi 3000 eura).

Imajući u vidu prethodno iznijete činjenice ovaj sud je uvažio žalbu branioca optuženog i preinačio je prvostepenu presudu kao u izreci ove presude, oslobadajući ga od optužbe shodno čl. 363 st. 1 tač. 1 ZKP-a.

Na taj način ovaj sud je otklonio učinjene bitne povrede odredaba ZKP-a iz čl. 376 st. 1 tač. 11, jer je izreku presude doveo u skladu sa sadržinom izvedenih dokaza i utvrđenim činjeničnim stanjem i na takvo činjenično stanje pravilno je primijenio materijalno pravo odnosno KZ.

Pošto je sud oslobodio od optužbe optuženog u smislu čl. 203 st. 1 ZKP-a odlučio je da troškovi krivičnog postupka koji su nastali pored prvostepenim sudom iz čl. 199 st. 2 tač. 1 do 6 ovog Zakonika kao i nužni izdaci optuženog i nužni izdaci i nagrada branioca te troškovi postupka pred drugostepenim sudom, padnu na teret budžetskih sredstava o čemu će odlučiti posebnim rješenjem prvostepeni sud shodno čl. 200 ZKP-a.

U smislu čl. 212 st. 3 ZKP-a sud je oštećenu J. „K.“ iz B. uputio na parnicu radi ostvarivanja imovinsko – pravnog zahtjeva.

Sa iznijetih razloga odlučeno je kao u izreci ove presude shodno odredbi čl. 399 st. 1 ZKP-a u vezi čl. 363 st. 1 ZKP-a.

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU